

Karácsonyi köszöntő

Ne csak az ünnep szóján a szeretetről

„Nézd a régieket, milyen áhitatosan, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep a különözés. Az ünnep a mély és varázslatos rendhagyás.” (Márai Sándor)

Vallási meggyőződéstől függetlenül mindenki készül a karácsony ünnepére, de a világ megváltozott körülöttünk és mi magunk is. Ma már sok esetben nem az igazi emberi értékekre figyelünk. Mindennapjainkban elég nagy a zűrzavar: év végi zárás, karácsonyi bevásárlás, takarítás, ajándékkészítés, családi programok torlódnak egymásra. Mégis a hozzánk közelítő ünnep, a karácsony ünnepe egyre nagyobb fényességgel világít ebben a sötétségben. Karácsony titka, hogy megmutassuk a szeretet útját, hogy megváltoztassuk életünket. Szeretet!

Ez egy nehéz fogalom. Sokan hisszük, hogy tudjuk, mit jelent, de tévúton járunk. Mindenkinek megvan a saját elképzelése róla, ami csak ritkán felel meg a valóságnak, a szó igazi értelmében. Sok gondolkodó fejtegette már e szó lényegét. Sokféle szeretet létezik, de mind egy töről fakad.

Számomra az igazi szeretet a másik feltétel nélküli elfogadásáról és tiszteletéről szól. Arról, hogy nem akarom megváltoztatni a másikat, csak tiszta szívvel szeretni és támogatni. Mindenki vágyik a megértésre és az odafigyelésre. Ami sokszor apróságokon múlik, egy kedves szó, egy simogatás vagy csak a figyelni

tudás, ha a másik mesél. Hisz az ember társas lény, kincsei megosztása és nem birtoklása okoz nagyobb örömet neki. Csak a gyakorlatban ez nagyon nehéz. Sok ember nem tudja, mi hiányzik az életéből, pedig ez nem más, mint az igazi szeretet. Az ünnep az igazi megbánásról és változni akarásról, a szándékról szól, hogy ezentúl megpróbáljuk szépen és jól szeretni egymást. Úgy szeretni, hogy az a másiknak is örömet okozzon.

Szeretni csak félelem nélkül lehet igazán. Odaadón, de egyben elengedően is. Egy közmondás szerint csak az képes tiszta szívből adni is, akiben megvan az alázat, hogy elfogadjon is. Aki fél, az

Az első adventi gyertyát Szakál Szilárd atya és Morgós István polgármester közösen gyújtotta meg

nem tud szeretni. A szeretetnek nincsenek korlátai. Határtalan!

Éljünk úgy, hogy szeretettel viseltesünk egymás iránt, hogy életünkben ne legyen helye a haragnak és gyűlölködésnek!

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánok községünk minden lakosának:

Morgós István
polgármester

TARTALOM

- Karácsonyi köszöntő 1. o.
- Sitkei adventi köszöntő 2. o.
- Interjú Vass Lajosnéval 3. o.
- Az ünnep varázsa 4–5. o.
otthonainkban
- Kivárások és elvárások 5. o.
- Varázslatos tájon, 6. o.
varázslatos emberek között
- Megalakulásának 7–9. o.
50 éves jubileumát
ünnepelte a Sitkei Citerazenekar
- Önkormányzati hírek 9. o.
- Fárasztó helytállás 9. o.
- Jubiláló házások 10. o.
- Sitkei színjátszók 11. o.
találkozója
- Őszi programok a 12–13. o.
művelődési házban
- Ötven éves 13. o.
osztálytalálkozó
- Negyven év után ismét 14. o.
megnyílt a Felsőbükiek kriptája
- Téli bánat 14. o.
- Barátságos találkozók 15. o.
Alsóság és Sitke sakkozni
szerető gyermekei részvételével
- Győztes mérkőzésen 15. o.
debütáltak az új igazolások
- Rossz kezdés, jó folytatás! 16. o.

Sitkei adventi köszöntő

A régebbi korok emberének az életében, gondolkodásában, szakrális gyakorlatában az év adventtel kezdődött, ahogyan ez adja az elejét az egyházi évnek is. December van. Ilyenkor a legrövidebbek a nappalok, legnagyobb a sötétség, és ez az ember lelkére is ráül. Soha nem olyan erős a fény hiánya és a fény várása, mint ilyenkor. Nem csak a külső fényé, hanem a belső is. Advent a felkészülés ideje, hogy méltón tudjuk fogadni, hogy egyáltalán alkalmasak legyünk befogadni a visszatérő, megújuló fényt, méltóvá váljunk a karácsony átélésére, megünneplésére. Különösen fontos ez ma, amikor az ünnepek elvesztették jelentőségüket, súlyukat. Ha a vasárnap olyan, mint a hétköznapi, az elrontja a hétköznapot is, mert a

Advent első vasárnapján együtt ünnepeltünk az emlékparkban felállított betlehemnél

mindennapok üressé, sivárrá válnak. A napok folyása monoton szürkességbe olvad, és vele a lelkünk is, amikor már nem tudunk az idő egyformaságából kiemelkedő ünnepeket ülni. Ünnepeket, amelyeken valami nagyobb tör át, a teljesség értelme ragyog át, mert az ember tudja, hogy az Isten megérintette.

Az ünnep elválik a mindennapoktól, felemelni, önmagán túlra vezetni akarja az embert. Az emberek kezdettől fogva ünnepeltek, abban fejezték ki személyes vagy közösségi életük egy-egy eseménye fölött érzett örömeiket vagy bánataikat, hogy általa új életerőt nyerjenek. Tették ezt, hogy az ilyen ünneplésnek ünnepnappá tételében valójában önmagukhoz jussanak legközelebb, az igaz emberséget megvalósítva, hogy aztán új erővel élhessenek és dolgozhassanak a hétköznapiakban tovább. Az ünneplésben az ember tudatosan töri át hétköznapijait, hogy azután képes legyen megbirkózni a következőkkel. Az ünneplésben, az ünnepeinkben az élet forrásából iszunk. Belemérülünk életünk igazi titkába, amely olyan ünnepi alkalmakban jelenik meg, mint például egy születés, esküvő, névnap, évforduló vagy népe történetének valamilyen fontos történelemformáló eseménye. Az ünnep az embert a gyökereivel kapcsolja össze, ez az, amelyből táplálkozik. Ritkán kimondott feladata a jelen összekapcsolása a történelmi és misztikus múlttal, úgy, ahogy az az egyházi év ünnepeiben is megvalósul, így válik egészséges, éltető élményé az emberek számára.

November 27-én, vasárnap **Mórocz Stefánia** Simola Teréz Csilla *Advent – Első angyal* című versének szavalatával kezdődött el ünnepünk, sitkei adventi felkészülésünk a Hősök és Áldozatok Emlékparkban, a teljesen újjá varázsolt, sok-sok önkéntes áldozatos munkájával megújult betlehemünk előtt.

Ennek az angyali változásnak megálmodója és megalkotója **Vass Lajosné** volt. A csillagok a föld közelébe szálltak – igaz, Led lámpás változatban – köszönhetően **Morgós István** polgármesternek. **Szakál Szilárd** atya áldotta meg községünk adventi koszorúját és az új fényekben ragyogó betlehemet.

Az első gyertyát az adventi koszorún Morgós István polgármester és Szilárd atya kis templomi kórusunk énekének kíséretében gyújtotta meg. Az ünnepi műsorban hallhattunk egy-egy verset **Kovács Hajnalka** és **Kéthelyi Júlia** előadásában. Az ünnepi műsort összeállította és szervezte **Gróf Annamária**, **Kissné Németh Marianna** és **Gróf Lászlóné Erika**.

A celldömölki Ádám Jenő Zeneiskola tanárai adtak koncertet a templomban

Az adventi műsorban szereplők egy csoportja a betlehem előtt

Köszönet a közreműködőknek és mindenkinek, aki segített. A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület jóvoltából településünk katolikus templomában már fűtött padokból élvezhettük az immár ötödik adventi koncertet. Lelkileg felemelő, éltető élményt kaptunk a celldömölki Ádám Jenő Zeneiskola tanárai által bemutatott, az ünnepi hangulattal tökéletes harmóniában lévő koncertjétől.

Az idő egyformaságából kiemelkedő ünnepünk volt ez az első adventi vasárnap itt Sitkén, 2016. november 27-én.

Valamennyi sitkei lakosnak és szeretteiknek áldott, szeretettel teli karácsonyt és boldog új évet kívánok.

Kovács Ferenc

Interjú Vass Lajosnéval – Betlehem készítése

A betlehem készítése évszázadok óta hagyomány. Eredete Szent Ferenc nevéhez fűződik, aki 1223-ban Greccióban megkérte barátját, hogy rendezzen be egy barlangot, készítsen jászolt, hozzon szalmát, szamarat és ökröt, értesítse a pásztorokat, és így „alkalmi színészekkel” felelevenítették a szent éjszaka eseményeit. A betlehemkészítésről beszélgettem Vass Lajosné Magdi nénivel.

– *Mikor készült az első betlehem?*

– Az első betlehemet csuhéból készítettem, amikor még a gyerekek kicsik voltak. A csuhébabák, amik a Szent Családot ábrázolták, akkoriban kicsik voltak, s maga a betlehem is sokkal kisebb volt. Évről évre a gyerekek is mindig várták, hogy készítem a betlehemet, amit azóta folyamatosan

említettem neki, hogy a falunak is lehetne életnagyságú betlehemet készíteni. Elűjságolta Germáné Blankának, s hamarosan ketten jöttek el hozzám. Megkérdezték, vállalnám-e, hogy a betlehemkészítésben segítek az Együtt Sitkéért Egyesületnek. Boldogan vállaltam. A bábukat közösen állítottuk össze, ki ezt, ki azt hozott a pontos külalak összeállításához. A betlehem az én elképzeléseim alapján valósult meg, s ha egy bábu kész lett, a helyére állítottuk és az elgondolásom alapján pontosítottuk kinézetüket. Az Együtt Sitkéért Egyesület megszűnését követően Sitke Község Önkormányzata vette át a betlehem állítását.

– *Minden évben van valami új a falu számára készült betlehemben is?*

Betlehem Vass Lajosék otthonában

A falu betleheme is Vass Lajosné ötlete alapján készült

továbbfejlesztettem. Amikor a betlehem elérte legnagyobb méretét és az egész pultot elfoglalta, az utcáról is behívtam gyerekeket, akik csodálkozva nézték a kész építményt. Örültem, hogy az általam készített betlehem ennyire tetszik mindenkinek, boldogsággal töltött el, hogy egy kis örömet hoztam szívükbe.

– *Hogyan változott a betlehem az évek során?*

– Először, ahogy már említettem, csuhéból készítettem el a Szent Családot, pásztorokat, háromkirályokat. Később fenyőágból és mohából állítottam össze a betlehem környezetét. Minden évben próbáltam belevinni egy kis újítást. Volt egy kis zsomborom, aminek lemorzsolódott a széle, kivágtam és egy pazar istállót készítettem belőle. Eleinte mohával borítottam ezt is, az utóbbi években viszont tobozokkal teszem körbe. A betlehem részeként van egy pásztorom báránykákkal, a háromkirályok pedig az ellenkező irányból érkeznek a jászolhoz. Fenyő illata száll, a háttérben az égő szőlő szőlő leveleit varázsolja elé.

– *Ha jól tudom, nem csak itthon készíti betlehemet.*

– Nem, nem csak itthon, a templomban most már két éve én állítom a betlehemet az oltárnál és a falu életnagyságú betleheme is az én irányításom alatt készül. Szerencsére mindkét helyen sokan segítenek, hisz óriási munka mindkettő. Jó, hogy többen is szívügyüknek tekintik, így remélem, hogy ez a kedves hagyomány még sokáig fennmarad a falunkban.

– *Meséljen kicsit a falunak készített betlehemről! Hogyan kezdődött? Kik készítik?*

– Egy alkalommal Nunkovicsné Csilla járt nálam, megcsodálta a kész betlehemet. S ahogy beszélgettünk,

– Az eddigi években apróbb változtatások mindig voltak, de most másképp képzeltem el az összképet. Most nagyobb módosításra került sor. Egyik alkalommal mentem a templomba és megláttam egy szentképet, melyen a Szent Család látható, akik előtt egy angyal térdel. A kép azóta is előttem van, ez alapján képzeltem el az idén elkészített betlehemet. Gyűjtöttem a kellékeket az angyal ruházatának, arcának, teljes nagyságának összeállításához. A kis Jézus most nem bölcsőben fekszik, hanem a Szűz anyja kezében látható.

– *Hogyan képzelel el a betlehem jövőképét?*

– Ha a jövőben nem lesz, aki elkészítse a szalmából, ruhából és apróbb dolgokból összeállított bábukat, akkor ember nagyságú, készen vehető figurákból tudnám elképzelni a betlehemet. Ezzel lehetne a kézzel készített bábukat helyettesíteni, állandósítani. Ezek időtálló figurák lennének, s csak az összképet kell változtatni az évek során. Számomra az a fontos, hogy a faluban felállított betlehemet mindenki magának érezze. Szeretném, ha minél többen kivennék a részüket a készítésből, s később a fiatalabb generációnak tovább tudnánk adni.

– *Köszönöm szépen a beszélgetést és a falu nevében is a segítséget a betlehem elkészítésében.*

Vass Bernadett

Az ünnep varázsa otthonainkban

Az ünnep közeledtével a készülődés és a várakozás felfokozott hangulata szép lassan belopja magát dolgozó hét-köznapiainkba. A szeretet ünnepe mindenben más gondolatokat kelt, de így vagy úgy, valamennyiünk szívéhez elér.

Karácsony közeledtével Glöckner János, Nagy Éva és Kissné Németh Marianna osztja meg velünk gondolatait. Arról kérdeztem őket, hogyan élik meg ezt az időszakot, mit jelent számukra a karácsony, milyen hagyományokat ápolnak. Három különböző karakter – három eltérő élethelyzetben, mégis összeköti őket valami karácsonykor: a család fontossága.

Glöckner János

Az ünnepek közül egyedül a karácsonyra szoktam készülni, mert látványos és megragad a hangulata. A díszítés minden évben örömet okoz nekem, a karácsonyi készülődést idén igazából már a nyáron megkezdtem, mert már akkor megrendeltem a karácsonyi égőket, és azóta tervezgettük,

Ifj. Glöckner János

melyik hova kerüljön. 192 méternyi égőt tettünk ki, ami elég időigényes feladat, így a korai dekorálás annak is köszönhető, hogy advent első vasárnapjára már mindenképpen el akartam készülni vele. Martinnal ketten szoktunk készülni a karácsonyra, de most már a menyasszonyomat is bevonjuk a dekorálásba. Advent különleges időszak, mert ha ki

vannak világítva a butikok és házak, akkor sokkal jobb érzés dolgozni járni is, mivel meghitt hangulatot adnak a fények. Hangulatos, ezért sok embernek igen tetszik a mi díszítésünk is, de persze rossz reakció is volt már.

Ünnepekkor mindig próbálok kreatívkodni, idén is készítettem már például adventi koszorút, ajtódíszet, világító hóembert és más apróságokat a családnak. Az ünnepi készülődés részeként pedig mindig örömmel veszek részt a közös mézeskalácssütésben, díszítgetésben. Mindent szeretek kipróbálni. Karácsonykor szívesen adok saját készítésű ajándékot is családtagjaimnak. Ahogy a díszítést, úgy az ajándékvásárlást sem szeretem az utolsó pillanatra hagyni, minden hónapban megveszek valamit, így már időben készen vagyok. Az, hogy a boltok már jóval az adventi időszak előtt tele vannak karácsonyi díszekkel, engem nem zavar. Azzal viszont nem értek egyet, hogy az ajándékozás csak arról szóljon, hogy mindenki a legdrágább ajándékot próbálja megvenni a másiknak, és a családok szinte versenyeznek azon, hogy ki ad nagyobb értékű dolgot. Nálunk ez nem erről szól, minden apróságnak örülünk, és az a legjobb, amikor kapunk több kis ajándékot és mindegyik külön van becsomagolva, amit tudunk bontogatni.

A karácsony számomra elsősorban a családról szól, arról, hogy mindenki összegyűjön, és ebből a szempontból lehetne minden nap karácsony.

Nagy Éva

Mi nagyon imádjuk a karácsonyt, azt mondhatom, hogy ez a kedvenc ünnepünk. Annak ellenére, hogy elköltöztünk a nagyszülőktől, a karácsonyi készülődésünkben igazság szerint nem sok minden változott, hiszen még mindig náluk töltjük a szentestét, és inkább december 23-án tartjuk mi itthon a kis karácsonyunkat. Az, hogy a szentestét anyuénál töltjük, elsődleges számomra, hozzátartozik az ünnephez és nagyon remélem, hogy ez még sokáig így is lesz, hiszen nagyszerű dolog, ha van hova mennie az embernek. Éppen ezért bízom benne, hogy még sokáig tudjuk ápolni ezt a hagyományt.

A karácsonyi készülődés nagy része éppen ezért a nagyszülőknél történik. Anyu, a sógornőm és én mindig megbeszéljük és együtt összeállítjuk, hogy ki mit süssön, felosztjuk egymás közt a munkát és a vacsorát is közösen készítjük szentestére. Az ajándékokat és a

Nagy Éva

karácsonyfát is a Jézuska hozza nálunk, viszont a család együtt díszíti fel a fát a gyerekekkel.

Az ünnepre itthon is készülünk a családdal. A lakás díszítését már Mikulás tájkán elkezdjük, de én kevésbé veszem ki belőle a részem, főként Réka kezébe van adva a dolog, és ő ezt nagyon élvezzi. Minden évben szoktunk közösen sütni, amihez a karácsonyi zene is elhagyhatatlan.

Szeretek sütni, de ha karácsonyi dalokat hallgatok közben, akkor még jobban ráhangolódok az ünnepre, így a mézeskalácssütés is jobban megy.

Idén szódabikarbónás díszeket is próbálunk készíteni, amikből gyönyörű szép, hófehér karácsonyfadíszek lesznek. Eddig soha nem terveztük meg, hogy milyen színű legyen a karácsonyfánk, az idei év az első, amikor eldöntöttük, hogy csak két színbe öltöztetjük a fát.

Nagyon szeretjük a karácsonyt, főleg a gyerekek. Engem egyedül az bánt, hogy szenteste általában nem havazik. Nekem annyira hiányzik a fehér karácsony, annál szebb nincs is szerintem, mikor minden hófehérbe burkolózik.

Kissné Németh Marianna

Egy keresztény ember életében a húsvét a legnagyobb ünnep, de a legszebb egyértelműen a karácsony. Szeretném betartani azokat a hagyományokat, melyeket otthonról hoztam, de sajnos a mai rohanó világban egyre kevésbé tudom ezt megtenni. Advent napjait az elcsendesedés és a várakozás kellene, hogy

(Folytatás az 5. oldalon)

Az ünnep varázsa otthonainkban

(Folytatás a 4. oldalon)

jellemezze, ennek ellenére akármerre megyünk, minden csengő-bongó és nagyon fényes. Ezt viszont nem tudom kikerülni, így mondhatni kettős életet folytatok. Itthon próbálunk mindenképpen elcsendesedni, de a környezetemre – főként a munkahelyemre – egy kifordított rendszer jellemző.

Szenteste napjára már sajnos egy kicsit én is ki vagyok égve, mivel manapság az ünneplést már az adventi időszakban megkezdjük, karácsony másnapja után viszont mindent le is csupaszítunk, holott ennek fordítva kellene lennie. A karácsonyi időszak legalább január 6-ig – vízkeresztig, a háromkirályok érkezéséig – tart, és még akár február 2-ig is karácsonyi pompában lehetne minden.

Világunk egyre jobban eltolódott az ajándékok és az anyagi dolgok felé, a karácsony sokaknál már nem a szeretet ünnepéről, és nem is a kis Jézus születéséről szól sajnos. Ez nem jó dolog, sokkal kisebb, jelképeesebb ajándékokat kellene adnunk és értékelnünk. Ezt viszont nem tudjuk kikerülni, hiszen jó ér-

Kissné Németh Marianna

zés ajándékot adni. Amióta gyermekem van, azóta nyilván nekem is a legjobb érzés, ha adhatok, hisz olyan jó nézni, amikor örül valaminek egy gyerek. A

mi életünkben a karácsonyi misének is nagyon fontos szerepe van, mint ahogy annak is, hogy a szentestét családi körben töltsük.

Ahogy korábban Vasváron, most itt Sitkén is szerencsés helyzetben vagyok, hiszen egy jó kis közösség tagja lehetek. Együtt készülünk az ünnepre, így most sokkal többet foglalkozok az adventi, karácsonyi énekekkel és versekkel. Azért jók ezek a műsorok, valamint a közös adventi gyertyagyújtások, mert ilyenkor összejönnek az emberek és beszélgetnek egymással. Sitkén szerencsére rengeteg jó program van gyerekek és felnőttek részére is, melyeken érdemes részt venni.

Mindenkinek áldott ünnepet, nagyon boldog karácsonyt, sokkal nagyobb nyugalmat kívánok. Kívánom, hogy ne csak a vásárlás töltsön ki az életünket.

A szerkesztőség nevében kívánom, hogy a szeretet ünnepén melegség járja át mindannyiunk otthonát. Legyen áldott, békés karácsonya mindenkinek!

Czupor Szilvia

Kivárások és elvárások

Első sitkei karácsonyomra készülve mit is fogalmaznék meg? Hát igaz, hogy az advent szentidő... többet illik a lelki dolgokkal foglalkozni ilyenkor. Még akkor is, ha éljük és tesszük – az év végén is: rohanunk. Ott az az ostoba kijelentés is, hogy: „csak legyünk túl rajta...” Miért is? Egyrészt: a Szent Családnak sem volt sima az adventje, a karácsonya: József építkezett, Mária segített Erzsébetnek, aztán mehettek a népszámlálásra, sőt majdnem egy utcán szülés lett belőle. Rohantak. Az istállóban meg nem igen tudtak felkészülni a vendégsereg fogadására... De boldogok voltak, mert tudták, hogy Isten már ott van velük! A rohanásban együtt rohant velük az Isten és ez boldoggá tette őket. Másrészt: az ember életében előfordul, hogy néha az utolsó pillanatokban kell jól dönteni a váratlan helyzetekben, amire nem lehetett felkészülni, sem kiszámítani, aztán már ott is volt... **ez az improvizálás.** De Isten nem improvizál, hanem lépésről lépésre gondolkodik. Innen nézve talán lassúnak tűnik egy kereszténynek, de talán ez az egyik legfontosabb gondolat ilyenkor – **karácsonyra, Jézus születésének emlékeztetere készülve.** Megtanulni, nem improvizálni, hanem türelemmel várni és kívánni. „Advent a várakozás megszentelése.” Nem pedig az elvárásoknak az összegzése.

„Egyszer a tanítvány megkérdezte a Mestert: – Sokat kell várni arra, hogy a dolgok jobbra forduljanak? – Hát, ha várunk, akkor még sokat – felelte a Mester.” Isten elkezdett

találkozni velünk, nekünk pedig folytatni kell a találkozásokat Övele, feltéve, ha igazán boldogok akarunk lenni?! Karácsony szent ünnepére készülünk az adventi várakozásban. A várakozás sokszor készülődés a találkozásra. Ha az ajándékot nézzük, akkor pedig Istenhez legjobban illik a tiszta szívünk. A mai világban élhetünk a környezetvédelem hasonlatával. Az Úr Jézus szerette az egyszerűséget a földön, ezt tükrözi a betlehemi barlang, de nem tud szeméttelenül élni. A

bűn szemét is, ami elárasztja és mérgezi az életünket, ha felhalmozódik. Szentatyánk, XVI. Benedek pápa szépen fogalmaz, amikor beszél, a „lelki környezetszennyezésről”. Ebből kiindulva pedig van rendrakás és „lelki környezetvédelem” is. Bármikor el lehet kezdeni és bármekkora szemétheget is el lehet takarítani. **A karácsony előtti szentgyónás erről szól, a szentáldozás pedig arról, hogy Jézus nem a világban kap helyet, hanem a mi szívünkben.**

Szeretne bennünk a lehetetlennek teret adni.

Így tehát az adventi szentidőben a lényeg nem a rohanáson van, hanem az Isten jelenlétének az észrevételén. **Ő tud velünk együtt rohanni. Tegyük érte!** De ha mi a rohanásunkban szem elől vesszük Őt, kiesik az életünkéből, akkor hiábavaló és boldogtalan lesz minden rohanásunk.

Szakál Szilárd atya, Sitke 2016.

Varázslatos tájon, varázslatos emberek között

November másodikán az Álomút című verseskötetem bemutatójára indultam Sitkére, a helyi óvodába.

A sárvári vasútállomáson mikrobusszal várt rám Gróf Lászlóné Erika, a könyvtár vezetője, a rendezvény szervezője.

Különleges napon érkeztem, hiszen – iskolai szünet révén – az első osztályosok visszalátogattak egykori „otthonukba”.

Igazi közösség várt. Az elhangzó versek rímeit a picik találták ki, alkalmasint talán megfelelőbbet is, mint ahogy az eredeti szól.

A játékkora úgy kezdődött, hogy az ovisok kakasszóval, kutyaugatással, simogatással, énekelve ébresztették fel a nappal szundikáló álombohócot, hogy annak vezetésével csodálatos utazásra indulhassanak.

Csider Sándor a gyerekekkel

Akit a „feléledt” bohóc megérintett, annak valamilyen állattá kellett változnia. Kutya, macskák, lovacskák kergetőztek a játszószőnyegen, fölötté madárkák repkedtek.

A pöttömök fantáziájuk szerint, *saját magukból*, egymással összekapaszkodva építették meg a mesebeli palotát. Patak vette körül az építményt, hidak vezettek a magasra nyújtózó csöppseégekből álló tornyokhoz.

Előkerült a királylány selyemkendője. Aki a picik közül kitalálta, mi mindenre használható, egyúttal be is mutathatta. Szoknyává, köténnyé, palásttá, sállá, zsebkendővé, terítővé, varázsszőnyeggé – és ki tudja sorolni, mi minden mássá – változott a csodálatos kelme.

Egy igazi palota kertjében virágok nyílnak és szobrok állnak. Azokat is az apróságok testesítették meg, majd berendezték a tróntermet. A király és a királynő között foglalt helyet világszép leányuk. Az előkelőségekre fegyveres őrök vigyáztak, szolgák térdeltek előttük, lesték a gondolataikat.

Közben megbeszéltük a költemények üzeneteit. Az egyik versrészlet így hangzott:

„Kincsünk mindaz, amit látunk,/ zsák aranyra minek vágyunk.”

– Kinek mi vagy ki a kincse? – kérdeztem.

– „Az édesanyám”, „az apukám”, „a testvérem”, „a nagyi”, „a barátaim”, „a kutya”, „a cicánk”, „a szeretet”, „a balatoni nyaralás”, „a biciklizés” – effajta válaszok érkeztek. Az óvó néni elmondta, hogy neki is sok a kincse: „a mostani apróságok és mindenki, aki az ovi falai között valamikor megfordult”.

Az apróságok a különböző korosztályokból álló, összevont csoportok minden előnyét élvezték. A nagyobbak „tanították” a kisebbeket s a picik élénken lesték azok „tudományát”, produkcióikkal maguk sem akartak lemaradni.

Minden álom véget ér egyszer. Az Álomút című vers utolsó versszakát kórusban szavalták:

„Ha eltűnne napfényútjában,
gyönyörködj a valóságban!”

Sitkén aztán van miben gyönyörködni. A síkvidéken, a dombokon vezető gyönyörű utcákban, a parkokban, kertekben, a kastélyban, a felújított és folyamatosan szépülő kápolnában. Sorolták is a palánták, mennyi szép dolog található az ő falujukban.

Csider Sándor meseórája végig jó hangulatban telt

Míg a gyerekek álomutat jártak, a dada a terem sarkában almákat vágott cikkekre. Eljött a tízórai ideje. Az óvó néni kettesével osztogatta a finom falatozni valót. Mindenki annyit kapott, amennyi a markába fért. Ha elfogyott, érkezett az újabb adag.

Egy szerdai hétköznapon ünnep költözött a gyerekek életébe, hiszen általuk nem ismert verseket hallhattak, mástól, mint akivel naponta találkozhatnak.

Bátran szerepeltek és tehetségesen. Nekem – mint aki vendégként érkeztem e közösségbe – az a benyomásom, hogy a piciknek minden napjuk ünnep. Értő kezekben vannak Pataki Márta tagóvoda vezető és munkatársai körében. Minden percben, a közösségben történő minden megnyilvánulásból tanulhatnak, szeretet veszi őket körül. Védett, óvó közegben fejlődhetnek, készülhetnek valóságbeli útjaikra.

Magam is álomutat jártam Sitkén. Gyönyörködhettem a gyerekek szerepléseiben, majd Gróf Lászlóné Erika vezetésével körbejárhattam a falut. Megnézhettem a cíterazenekar történetéről szóló kiállítást. Megtapasztalhattam, miként tisztelik az itt élők kulturális örökségeiket. Megnézhettem a kápolnát, megismerhettem a kápolnamentő egyesület áldozatos munkáját.

Varázslatos tájon jártam, varázslatos emberek között. Viszem magammal jó hírért.

Dr. Csider Sándor
nyugalmazott főiskolai docens

Megalakulásának 50 éves jubileumát ünnepelte a Sitkei Citerazenekar

A Sitkei Citerazenekar megalakulásának 50 éves évfordulóját ünnepelte 2016-ban. A jubileum alkalmából október 8-án megrendezett ünnepség ökumenikus istentisztelettel kezdődött, melyet a sitkei r. k. templomban Szakál Szilárd atya és Rác Dénes tiszteletes úr celebrált. Családtagok, barátok, ismerősök emlékeztek az együttes alapító tagjaira, akik közül sajnos már senki sem érte meg e jeles napot.

Az ünnepség a művelődési házban folytatódott, ahol a műsor megkezdéséig kivétitőn képeket vetítettünk az elmúlt ötven év emlékeit, eseményeit felvillantva.

Jubileumi ünnepségünket megtisztelte jelenlétével Ágh Péter képviselő Úr, V. Németh Zsolt államtitkár Úr, Dr. Kondora Bálint, a Vas Megyei Közgyűlés alelnöke, Kovács Ferenc müncheni konzul Úr, Dr. Galántai György, a Sárvári Járási Hivatal vezetője, Kondora István, Sárvár város polgármeste-

Az ötven éves Sitkei Citerazenekar

re, Patyi Elemér, a Sárvár Térsége TKT elnöke és Dr. Szijártó Valéria címzetes főjegyző asszony is.

Elsőként Csóka Bella Zsóka énekkel köszöntötte az ünnepeltet, majd Lábodi Zoltánnét, alapító-vezetőnk, Lábodi Zoltán özvegét Gróf Gusztáv, a Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület elnöke és Gróf László, az együttes művészeti vezetője köszöntötte, megköszönve azt, hogy az együttest megtisztelti jelenlétével rendezvényeiken, s figyelemmel kíséri sorsukat a mai napig.

Köszöntötték id. Gróf Lászlónét és Kéthelyi Jánosnét is, az együttes alapítóinak feleségeit.

Ezt követően kigyúltak az emlékezés mécsesei azokra a tagokra emlékezve, akik már nem ünnepelhettek velünk: az alapító-vezető, Lábodi Zoltán Tanár Úr, Ódor Jóska bácsi, Jenei János, id. Gróf László, Kéthelyi János, Gróf Béla, Kéthelyi Imre, Bíró József.

A visszaemlékezés filmvetítéssel folytatódott. A film, melyet az alapítók nagyon sokszor emlegettek, 1972-ben készült Poós Jenőék udvarán. Az együttes alapító tagjai nagyon büszkék voltak erre a felvételre, melynek elején ők énekelték a Kerekas vadkörtefa levele című dalt. Talán ezért van az, hogy szinte minden műsoruk ezzel a dallal kezdődik a mai napig is. Mivel a mostani tagok még nem látták a felvételt, így szeretnénk volna nekik kedveskedni a filmrészlet levetítésével.

Ezt követően Morgós István polgármester úr a következő szavakkal köszöntötte a jubiláló Sitkei Citerazenekar tagjait:

„Kultúrát nem lehet örökölni, az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem

szerzi magának. Úgy érzem, hogy községünkben ezt az elvet sokan magukénak vallják: a Sitkei Citerazenekar tagjai, akik immár 50 éve ápolják a magyar népdalokat, a magyar népzene; a 36 éves Népi Díszítőművészeti Szakkör tagjai, akik a népi hímzés hagyományának megőrzésében jeleskednek; a 30 éves Kápolnánért Kulturális és Sportegyesület tagjai, akik az épített örökség megőrzését tűzték ki maguk elé.

50 év egy ember életében is nagy idő, hát még egy egyesületében. Nagy összetartás, akarat és a jó cél érdekében végzett, eltökélt munka kell ahhoz, hogy különböző habitusú, különböző elképzelésekkel rendelkező emberek kitartsanak az eredetileg kitűzött cél mellett. A citerások esetében az alapító tagok Lábodi Zoltán tanár úr vezetésével olyan erős alapot raktak, hogy bátran építhettek rá a gyerekek, az unokák. Hisz ma már a gyerekek, unokák játszanak az együttesben. S ha arra gondolunk, hogy még

Lábodi Zoltánnét köszönti Gróf Gusztáv, az egyesület elnöke

egy hatfős gyermekcsoport is áll az együttes mögött, talán bátran kijelenthetjük, a jövő biztosítva van.

1966-ban, az együttes alakulásakor sokat dolgoztak a tagok a földeken, a szőlőkben, az állatok körül. Nehéz volt akkor is összetartani a csapatot. A népzene életben tartását sem nézték sokan jó szemmel. Az 1970-es években feléledő táncházmozgalmak, a Röpülj, páva! mozgalom szerencsére változtattak ezen a szemléleten. A zenekarnak további szerencséje volt, hogy Dr. Gonda György felkarolta az együttest, nagyon sok megyei szereplésben, kiküldetésben volt része ez időben. S ők becsülettel helytálltak az ország határain belül és túl. Hírnevet szerezve nemcsak maguknak, de a falunak is.

Aztán jöttek a kilencvenes évek, a rendszerváltás. Akkoriban együttesek sora hagyott fel a zenéléssel a tagok eltérő politikai nézete miatt. A Sitkei Citerazenekart ez sem rendítette meg.

Ami azonban nem sikerült a politikának, a népzene nem szeretőknak, 2002-ben majdnem sikerült a Jóistennek. A csapat egyik napról a másikra Zoli bácsi hirtelen halálával vezető nélkül maradt. A kezdeti nehézségek után talpra álltak, köszönhetően azoknak a tagoknak, akik a csapat élére álltak, s azóta is próbálják összetartani ezt a kis társaságot. Nehéz a dolguk, hisz az elmúlt 50 évben teljesen átalakult az életünk. Rohanó világunkban a műszakba járó, kifacsart embereket kell hetente a citera mellé állítani, dalra fakasztani. Szerencsére ez eddig sikerült is, s remélem, hogy a továbbiakban is megmarad ez a kis társaság, akikre mindenhol lehet számítani.

(Folytatás a 8. oldalon)

Megalakulásának 50 éves jubileumát ünnepelte a Sitkei Citerazenekar

(Folytatás a 7. oldalról)

Vallom ugyanis, hogy azok a települések, ahol nem ápolják a múltat, nincsenek civil szerveződések, a közösségért ténykedő, megszállott emberek, annak a településnek jövője sincs. Nehéz sokszor saját szabadidőnket feláldozni a közösségért, néha nem is látjuk értelmét, de az idő mindig bebizonyítja, hogy ez a helyes út. A közös munka, a közös zenélés, a közös éneklés.

Kívánom, hogy ennek az együttesnek még nagyon sok ilyen közös élményben, közös sikerekben legyen része. Sokszor káp-

A Sitkei Gyermek Citerazenekar

rátassanak el minket zenéjükkel, dalaikkal. Mindehhez erőt, egészséget, kitartást kívánok az együttes tagjainak.”

Majd átadta az önkormányzat ajándékát, egy 100 000 Ft-ról szóló támogatási okiratot.

A köszöntő után Patyi Elemér elnök úr Gróf Gusztávnak, a Sitkei Citerazenekar Kulturális Egyesület elnökének adta át a Sárvár Térsége Többcélú Kistérségi Társulás alapító-vezetőnk-ről, Lábodi Zoltánról elnevezett Közművelődési díját.

Majd ismét citerazenét hallhatott a közönség, de ekkor nem az ünnepeltek játszottak, hanem remélhetőleg az együttes utánpótlását jelentő gyermek zenekar, akik 2012-óta játszanak együtt, s egyre ügyesebben pengetik a húrokat Gróf Adrienn irányításával.

Ezt követően a Zsivány Zenekar lépett a színpadra, melynek egyik tagja Ódor Jóska bácsi unokája, Dr. Mesterházi András volt.

Lábodi Zoltán Tanár Úr unokája, Lábodi Ádám, a Vörösmarty Színház Junior Prima Díjas színésze következett, a magyar irodalom egyik gyöngyszemét hozta el az ünnepre. Előadását vastappsal jutalmazta a közönség.

A vers után köszöntők sora következett.

A Vas Megyei Önkormányzat elismerő oklevelét Dr. Kondora Bálint, a Vas Megyei Közgyűlés alelnöke adta át. A Vas Megyei Kormányhivatal nevében Dr. Galántai György gratulált. A sitkei Nyugdíjas Klub jókívánságait és ajándékait Borbély László és Bokor Lajosné, a Népi Díszítőművészeti Szakkörét Varga Mária és Farkas Sándorné hozták el. Köszöntötte még az együttest és ajándékot adott át Földesi János a Boglya Népze-nei Együttes nevében, Gregorits Ferenc és Gregorits Zsófia az Ostffyasszonyfai Citerazenekar és Népdalkör nevében, Hollósi László a Perenyi Férfi Népdalkör nevében, Varga Péter és családja pedig születésnapj tortával kedveskedett az együttesnek.

Az egyik legnagyobb meglepetést Kutszegi Istvántól, a Vas Megyei Önkormányzat nyugalmazott kulturális főtá-

nácsosától kapta az együttes, aki nem csak aktív éveiben segítette a sitkei citerások munkáját, hanem azóta is figyelemmel kíséri őket. Biztató, elismerő szavai mellé magá-nemberként az 50 éves jubileumhoz „illő” 50 000 Ft-ot tartalmazó borítékot adott át az együttes vezetőjének, Gróf Lászlónak – az együttes további munkáját segítő adománý-ként.

Majd Ágh Péter Képviselő Úr is csatlakozott a köszöntők-höz. Beszédében ígérte, hogy mindent megtesz azért, hogy

Dr. Kondora Bálinttól, a Vas Megyei Közgyűlés alelnökétől Gróf László veszi át a citerazenekarnak szóló elismerő oklevelet

Telt ház előtt zajlott az ünnepség

az ilyen nagy múlttal rendelkező hagyományörző együttesek szakmai és anyagi segítséget kapjanak a jövőben.

Ismét a jubilánsok léptek fel, műsorukban bácskai, szentist-váni dalcsokrokat hallhatott a lelkes közönség, majd az ünne-peltek adtak át ajándékot azoknak, akik munkájukat az elmúlt öt évtized alatt támogatták, segítették. Az ajándék nem volt más, mint egy mécsestartó, valamint A Sitkei Citerazenekar 50 éve című könyv. A kiadvány megjelenését anyagilag is tá-mogatták:

Sitke Község Önkormányzata (Morgós István polgármester)

Vas Megyei Önkormányzat (Majthényi László elnök)

Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület Sitke (Kovács Fe-renc elnök)

Sárvár Térsége Többcélú Kistérségi Társulás (Patyi Elemér elnök)

Sárvári Coop Kft. (Simon István ügyvezető-elnök)

(Folytatás a 9. oldalon)

Megalakulásának 50 éves jubileumát ünnepelte a Sitkei Citerazenekar

(Folytatás a 8. oldalról)

A könyv korrektúráját Mesterházi-Horváth Krisztina végezte, akinek nem lehetünk elég hálásak azért, hogy a könyv időben nyomdába került.

Ezután Gróf Gusztáv, az egyesület elnöke kért szót, aki a családtagok, feleségek munkáját köszönte meg, hisz az ő háttér munkájuk nélkül nem tartana itt az együttes. Külön köszönetet mondott Gróf Lászlónénak a könyv összeállításáért és az egyesület titkáráként végzett munkájáért. A köszöntök után a Boglya Népzenei Együttes műsora következett. Őket a Könyvtárellátó Szolgáltató Rendszer támogatásával sikerült

meghívni az ünnepi műsorba, emelve ezzel is az évforduló színvonalát.

Az ünnepi műsorunk záró száma előtt a felnőtt citerások jelképesen átadták a stafétabotot az ifjú citerásoknak, abban a reményben, hogy a láng, mely a citerazenét szimbolizálta, soha nem alszik ki községünkben, jó gazdáik lesznek, s apáik, nagypapák nyomdokaiba lépve tovább viszik és őrzik a rájuk bízott hagyományt.

Az est hivatalos része a Boglya Együttes és a Sitkei Citerazenekar tagjainak közös műsorával zárult.

Gróf Lászlóné

Önkormányzati hírek

Sitke Község Önkormányzata Képviselő-testülete az összel többször is ülésezett. Több rendelet is módosításra került az elmúlt időszakban, úgy mint a 2016. évi költségvetési rendelet, a szociális ellátásokról szóló rendelet, mely az iskolakezdési támogatások odaítélése miatt vált szükségessé. Az önkormányzat

Decemberben birtokba vehették a falu lakói a felújított orvosi rendelőt

pályázatot nyújtott be szociális tűzifa igénylésére, melyhez Sitke Község Önkormányzata a kemény lombos fafajta igénylése esetében az 1000 Ft/erdei m³ + áfa mértékű önrészt vállalta.

Az orvosi rendelő a Magyarország 2015. évi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény (Költségvetési törvény) szerinti Önkormányzati feladatellátást szolgáló fejlesztések támogatása

jogcímen megítélt támogatásból került megvalósításra. A kapott 21 561 741 Ft-os támogatás mellé az önkormányzat 1 134 829 Ft önerőt biztosított a beruházáshoz.

A pályázatnak köszönhetően az orvosi rendelő elbeszélgető helyiséggel bővült és teljesen megújult. Új tetőszerkezetet, külső szigetelést, vakolatot kapott. A nyílászárócseréknek, az új, korszerű fűtésnek, a megújuló energia felhasználásának köszönhetően sokkal kisebb költséggel lesz fenntartható a továbbiakban. Az akadálymentesítés is megtörtént, így a mozgássérültek is minden nehézség nélkül megközelíthetik. De a tervezők gondoltak a tanácsadásra érkező anyukákra is, akik ezentúl fedett helyen hagyhatják a babakocsikat.

Idén is csatlakozott az önkormányzat a Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíj Pályázat 2017. évi fordulójához. Az egy főre eső ösztöndíj összege 5000 Ft/hó. November eleji ülésen a Sárvári Gondozási és Gyermekegészségügyi Központ intézményvezetője, Hámoriné Németh Edit tájékoztatta a képviselő-testületet az elmúlt egy évben végzett házi segítségnyújtással kapcsolatos feladatok ellátásáról. A képviselő-testület elfogadta a 2017. évi költségvetési koncepciót, melynek költségvetési főösszege csaknem 50 millió Ft. Az önkormányzat fő célkitűzéseiként továbbra is a kötelező önkormányzati feladatok ellátását, a működőképesség megtartását, a pályázati források lehívását fogalmazta meg. A működtetésre tervezett bevételek és kiadások takarékos, megfontolt gazdálkodás mellett biztosítják a feladatok ellátását.

dr. Lajosné Marsits Judit

Fárasztó helytállás

Most, amikor sokunk a meleg szobából élvezzi a telet, eszembe jut szüleink, főképp apáink munkája, amivel a tüzelőt biztosították. Ez a munka döntően télen zajlott, többnyire 15-20 Celsius-fok hidegben. Pajor Benő bácsi erdész előzetes engedélye és útmutatása szerint történt a favágás. Az egyszerűbb a fadöntés, sokszorosan fárasztóbb a tuskózás volt. Egyidejűleg folyt a gallyazás, fűrészelés, hasogatás. Nem csak a munka volt fárasztó, hanem a 6-8 km-es oda-vissza út is. Mindez gyalog, a 20-40 cm-es hóban. A favágás helyszíne az Újmajor melletti Berekben vagy a Tölösben volt. Ott előbb a helyszínt kellett letisztítani, majd melegedési céllal tüzet gyújtani. Ez a tevékenység az állandó, sűrű hóesésben szinte reménytelen és felesleges volt. Sok családnál mi, gyerekek is aktívan részt vettünk a tü-

zelőanyag biztosításában. A téli szünet ideje alatt ebédet vittünk édesapáinknak, a hozzánk tartozóknak. Nekünk is kellemetlen volt a hosszú ideig tartó hótíprás. A lábbeli sokszor kritikán aluli volt. A munkásoknak egy karaj kenyér és egy darab szalonna jelentette az ebédet. Ezen dolgozni!

A ő ruhájuk és bakancsuk, csizmájuk éppúgy átázott, mint a miénk. Estig ebben dolgoztak, majd jöttek haza, de bírni kellett. A fahordás után már csak a készre vágás következett. Ma, akik a téli meleg biztosítását egyszerű gázkonvektoron csupán egy csavar állításával oldjuk meg, fogalmunk sincs e munka nehézségéről, veszélyéről. Álljon itt tisztelet azoknak, akik ezt a munkát is széppé, ma már csak emlékké tették számunkra.

Szívből kívánok mindenkinek kellemes karácsonyt és jó egészségben eltöltött boldog új esztendő! **Lábos József**

Jubiláló házassok

A házassági évforduló egy házaspár egyik legnagyobb ünnepe, melynek alkalmával a társak felidézhetik közös életük emlékeit és megköszönik egymásnak az együtt töltött évek pillanatait. Ennek a jeles eseménynek az alkalmából – a korábbi évekhez hasonlóan – immár tizedik éve Sitke Község Önkormányzata egy kis ünnepségre hívta meg a jubiláló házaspárokat. Az ünnepi műsorban Morgós István polgármester úr köszöntötte a kerek évfordulós párokat, majd Balasi István plébános úr áldotta meg őket. A műsorban Gróf Annamária gitárjátékával, Bozi-Vörös Zsófia verssel, a Sárvári Csillagszem Mazsorett Csoport hangulatos bemutatóval kedveskedett az ünnepelteknek, az önkormányzat virággal, oklevéllel, pezsgővel gratulált

Varga István és felesége az időseket köszöntő rendezvényen

lémák megbeszélésével, szeretettel – illetve Pista bácsi szerint nagy veszekedésekkel és nagy kibékülésekkel – sikerült boldog ötven évet leélni egymás mellett.

A szintén aranylakodalmukat ünneplő Borbély házaspár 1963-ban ismerkedett meg, még az Őrségben. 1966-ban tartották meg szűk körű és elmondásuk szerint egyszerű esküvőjüket, szintén egy téli hónapban. A jobb lehetőségek Sárvárra hívták őket, és az eleinte idegen környezet 25 évig jelentett otthont számukra. 9 évvel ezelőtt költöztek ki vidékre, Sitke varázsa azonban már sokkal régebben rabul ejtette őket. Meglátásuk szerint nem egyszerű a mai fiataloknak, mivel a munkahelyi stressz és a külső nyomás megnehezíti a társuk és családtagjaik iránti türelmet. Mindezek mellett pedig szá-

Borbély László és felesége

a kerek évfordulós pároknak. Az est szeretetvendégséggel zárult.

Napjaink egyik „legfoglalkoztatottabb” témája a házasság. Számítalan könyv, cikk, blog foglalkozik azzal, hogy tudjuk a mai rohanó, túlterhelt világunkban megőrizni az egymás iránti szeretetet, miért van annyi válás, vagy épp miért csökken a házasulni vágyó fiatalok száma. Épp a kérdések sokszínűsége és sokrétősége miatt örömteli, ha egy eseménynek a középpontjában az ünneplés áll, az idei évben pedig két olyan pár is volt, akik ötven évvel ezelőtt fogadták meg, hogy kitartanak egymás mellett jóban-rosszban. Az oltár előtt állva az ember talán nincs is teljes tudatában fogadalmának súlyával, szavainak jelentősége csak a hosszú évek mindennapjainak próbatételeivel nyernek értelmet és tartalmat. A hosszú házasságra mindenkinek megvan a maga receptje, mi most azonban mégis a tapasztaltakat kérdeztük, hátha megismerünk valamilyen új hozzávalót.

Varga Pista bácsi és Emília néni 1963-ban tartották meg eljegyzésüket, majd a katonaság letelte után, 1966-ban házasodtak össze. Téli hónapban volt az esküvő, és ahogy visszaemlékeznek – évszakhoz illően – nagyon télies, szeles idő volt aznap. A Tanácson tartott polgári házasságkötés után a templomi szertartás következett, végül pedig a „Cicevárban” rendezték meg a lakodalmat, amelyet egy hetes sütés-főzés előzött meg. Akkoriban, ahogy Emília néni elmeséli, stafíring nélkül egy lány nem mehetett férjhez. Úgy gondolja, a mai világban a párok már a házasulás előtt közös kasszán vannak, közös vagyonnal rendelkeznek, ami meglátása szerint, helyén is való. Pista bácsinak és Emília néninek megértéssel, a prob-

A jubiláló házaspárok Morgós István polgármester, Balasi István plébános, Szakál Szilárd atya és Dr. Szijártó Valéria címzetes főjegyző társaságában. A képen ülnek Nagy Ferenc és felesége, valamint Farkas Sándor és felesége, akik már az ötvenötödik házassági évfordulójukat ünnepelték

molni kell a mindennapok felgyorsulásával és rohanásával. Hosszú házasságuk kulcsának a már említett türelmet és toleranciát gondolják, illetve a család első számú prioritását az élet sokrétűségében.

Minden jubiláló házaspárnak ezúton szeretnénk gratulálni és további szép együtt töltött éveket kívánni!

Bozi-Vörös Zsófia

Sitkei színjátszók találkozója

Nyár végén, kora ősszel kerestem meg Morgós István polgármester urat, támogatná-e néhányunk – valamikori sitkei színjátszók – tervét, s engedélyezné-e egy találkozó létrejöttét a sitkei művelődési házban. Polgármester úr örömmel vette az ötletet és feltétlen támogatásáról biztosított. Sőt, azt is felvetette, hogy akár több alkalommal is vendégül lát bennünket a Sitkei Színkör valamikori otthona, kezdeti próbálkozásaink, majd sikereink helyszíné. Ennek szellemében kezdődött el a szervezés. E szervezés azonban nem volt hibátlan, több okból, melyeket most nem részletezek. Gyakorlat teszi a mestert, azaz a legközelebbi szervezésünk már biztosan jobban

pedig nem biztos, hogy mindenkit ugyanúgy érdekelnek. Ezért azt javasolta, mielőtt a „buli” elkezdődne – mert az persze kell, különösen az ifjabbaknak –, hogy beszélgessenek, emlékezzenek a társak – egymás között, akár páran együtt. Magam így cselekedtem. Minden volt társammal szót váltottam. Ezt tették a többiek is. A köszöntéseket, hivatalos megszólalásokat követően felkösztöntöttük Ihász Csillát. A legnagyobb meglepetés az volt az ő számára, hogy balatonakali lakhelyéről eljött az összes barátja, munkatársa, köztük a település polgármestere is. Láthatjuk, hogy Csilla nem csak a szülőfalujában, nem csak a sitkei szervezetekben volt fontos, megbízható ember, hanem mindenütt

A találkozó résztvevői

sikerül. E mostaniért viszont elnézést kérek mindazon volt színjátszótársamtól, akikhez késve, vagy egyáltalán nem jutott el a meghívás. A visszajelzések alapján tartottunk attól, hogy kevesen jövnénk össze, ezért a találkozót összehoztuk Ihász Csilla – nem titok! – 40. születésnapjának megünneplésével. Csilla vagy öt éven át meghatározó tagja volt a Sitkei Színkörnek és a jogutód Soltis Lajos Színháznak. A három társunk elvesztésével járó súlyos autóbaleset után ő tartotta egyben a Sitkei Színkört. Csak így lehetett abból Soltis Színház. Félelmeink alaptalanok voltak, mert november 4-ének estéjére szép létszámú, volt sitkei színjátszó gyűlt egybe a sitkei művelődési házban.

A – Sitkén – legutolsó diákcsoportunk osztályvezetője, Kinszki Judit Tanárnő is eljött Budapestről. A Tanárnő – ő sem titkolja a korát – túl van a nyolcvanon! Jelen volt Gróf László is, a legelső színjátszók egyike, aki azért is fontos, nevezetes ember a Sitkei Színkör történetében, mert amikor mintegy két év nehézség, különféle akadályok után végre eljutottunk volna az első sitkei bemutatónkig, balesetet szenvedett a főszereplő, és Laci – aki a sűgónk volt akkor – elvállalta a beugrást! Óriási teljesítmény volt! Nagyszerűen megbirkózott a feladattal. (Azt gondolom, ha nem kerül sor erre a beugráásra, Laci megmaradt volna sűgónak. Így viszont még jó pár darabban játszott színészként.) Polgármester úr köszöntötte az egybegyűlteket. Örömet fejezte ki a találkozó létrejöttéért, és megerősítette korábbi támogatását a következő találkozó befogadására. E sorok írója röviden szólt a találkozó céljáról, a 21 éven át Sitkén működő színkőrrel, még rövidebben a Soltis Színházról. Tette ezt azért így, mert az volt a véleménye, hogy bár vannak közös emlékek – de az idők távolából esetleg már arra sem mindenki pontosan úgy emlékszik –, az egyéniek

Ihász Csilla, az ünnepelt, Morgós István polgármester, Gróf László egykori színjátszó, Nagy Gábor, a Soltis Lajos Színház vezetője és Koncz Imre, Balatonakali polgármestere

Pék Csaba és felesége Ausztriából jöttek haza a találkozóra

az. Szerethető, tiszteletre méltó ember! Örömmel ünnepelte mindenki. Ellátásunkról Csilla férje, Tóth László gondoskodott, illetve, ahogy az szokásban volt a Sitkei Színkörben – s maig szokásban van a Soltis Színháznál – a lányok a süteményről s egyéb ennivalókról, a fiúk pedig az italookról gondoskodtak.

A nagyon jó hangulatú találkozó valamikor éjjel után fejeződött be. Köszönet érte elsősorban polgármester úrnak!

Bűcsúzáskor úgy váltunk el egymástól, hogy ismét találkozunk Sitkén!

Nagy Gábor Soltis Lajos Színház

Őszi programok a művelődési házban

Több, az évszakhoz köthető program várta a gyerekeket a művelődési házban az őszi folyamán. Olyan programok, amelyeket csak az őszi beköszöntével lehet megtartani. Az egyik ilyen a szüreti játszóház volt. A gyerekek már nagyon várták, annak ellenére, hogy többségüknek van lehetősége szüleik, nagyszüleik szőlőhegyén megízlelni a szüret hangulatát. De a barátaikkal együtt készített must talán mégis jobban ízlik, hisz azért ők dolgoztak meg. De nem csak darálni, préselni volt lehetőségük, hanem a Vas Megyei Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer jóvoltából

A gyerekek a Tündér és a Kobold társaságában jól érezték magukat

Készülnek a töklámpások

találkozhattak a Tündérrel, akivel együtt szembeszállhattak a Kobolddal, aki éppen a mesék eltüntetésén fáradozott. Persze a mi ügyes gyerekeinknek köszönhetően ez nem sikerülhetett neki, így Meseország megmenekült. Az Orfeum Színpad művészeinek előadása után alkalmuk volt kézműveskedni, s akinek még ez sem volt elég, az focizhatott, sportolhatott, ugrálhatott a trambulinban.

Aztán eljött október vége, beérték a tökök, így hát összegyűltünk, hogy szebbnél szebb töklámpásokat faragjunk. Mire besötétedett, sorra készültek a rémisztő vagy éppen vicces lámpások. Volt, akié nem tökből készült ugyan, hanem papírból, de mindegyikre büszke lehetett az alkotója. Akinek nem volt kedve a tökfaragáshoz, az gyöngyből szellemet fűzhetett, vagy papírdíszeket készíthetett. S aki a nagy munkában megéhezett, annak alkalmá volt megkóstolni az önkormányzat konyháján készült sütötök krémlevesét. Persze

Minden évben az egyik legkedveltebb foglalkozás a mézeskalácssütés

volt, aki nem volt hajlandó megkóstolni, de olyan is akadt, aki kétszer is kért.

Készülnek az adventi koszorúk

November végén pedig azért találkoztunk újra, hogy közösen kössük meg ismét az adventi koszorúkat. Sajnos, legtöbb esetben a szülők nem érnek rá leülni a gyerekekkel, hogy együtt készítsék el a család koszorúját, inkább vesznek egyet a virágboltban. Jó volt látni azt a lelkesedést, amellyel a gyerekek alkottak, s hogy milyen büszkék voltak az elkészült kis műveikre.

A mézeskalács sütése inkább a decemberhez kapcsolható ugyan, de a gyerekek egy cseppet sem bánták, hogy már novemberben megtartottuk ezt a foglalkozást is a művelődési házban. Várták is nagyon, ez abból is látszott, hogy 36-an díszítették a maguk kis kalácsait. S remélem, ezt a szülők is elhiszik, mert bizonyítékként azt hiszem, nagyon kevés került belőle haza, hiszen a gyerekek alig várták, hogy kisüljön az illatos sütemény és már majszolták is jóízűen.

Szerencsére ezeknek a foglalkozásoknak az együttlét, a közös munka öröme kívül más haszna is volt. 8 gyermek iratkozott be a könyvtárba a programoknak köszönhetően. Reméljük, ott is gyakran megfordulnak majd ezután!

(Folytatás a 13. oldalon)

Őszi programok a művelődési házban

De nem csak a gyerekekre gondoltunk a programok szervezésekor, hanem az operettet, táncot kedvelő felnőttekre is.

November 5-én az operett rajongókat vártuk a művelődési házba, ahol Palotás Ágnes és partnere, Kurkó József operett-musical színészek adtak fergeteges műsort. Azt hiszem, bátran mondhatjuk, hogy talán az elmúlt évek legjobb előadása volt. A fellépők nemcsak hangjukkal kápráztatták el a közönséget, hanem Palotás Ágnes a csodaszép ruháival, Kurkó József a

közvetlenségével, humorával, s persze a tánckar produkciója is nagyban emelte az est színvonalát. Nem maradhatott el a közönség táncba vivése, a közös éneklés sem. Köszönjük ezt a szép estét nekik.

November 12-én pedig több mint félszázán mulattak Mc Arnie zenéjére az önkormányzati bálon. Nagy örömünkre idén nagyon sok fiatal vett részt a bálon, akik a táncparkett örögeinek bizonyultak.

Gróf Lászlóné

Kurkó József és községünk legfiatalabb operett rajongója, Borbély Szonja közösen énekelnek

Palotás Ágnes, Kurkó József és tánckaruk fergeteges előadással lepték meg a sitkei közönséget

Ötven éves osztálytalálkozó

2016. október 22-én tizenöten jöttünk el a huszonnégyes osztályból, abból az osztályból, amely 1966-ban fejezte be tanulmányait a sitkei általános iskolában. Ötvenéves osztálytalálkozót tartottunk a Borostyánkert vendéglőben. Sajnos, öten már nem élnek a társak közül, négyen pedig nem tudtak vagy nem akartak eljönni. Tanáraink közül Sándor Ernő fogadta el

Az ötven évvel ezelőtt végzett osztály tagjai Sándor Ernő tanár úr társaságában

Jó volt újra találkozni egymással, főleg azokkal, akiket tényleg nagyon régen láttunk! Életünkben ez a nyolc év a leg-hosszabb együtt töltött idő egy közösségben. Addig gondtalan gyerekek voltunk, aztán jött a nehezebb időszak. Tanultunk tovább, dolgoztunk, családot alapítottunk. Ki messzebb, ki közelebb került Sitkéhez. Ki itt maradt! Szerencsére, mert így Varga Erzsike és Martonfalvi Miklós összehozta az osztályt. Köszönet ezért nekik!

A sok szép emlék felidézése mellett természetesen a jelenről is beszélgettünk, a most már nyugdíjas életünkről, és persze az unokákról.

Egy-egy csokor virággal megemlékeztünk a sitkei és sárvári temetőben nyugvó tanárainkról és osztálytársainkról.

Azzal búcsúztunk el egymástól, hogy:

„Lehet egy út, melyen haladva találkozol velem,
lehet szél, mely a hátad mögül fúj,
lehet napfény, mely felmelegíti arcod,
lehet eső, mely lágyan áztatja földjeidet.

És amíg találkozunk ismét, hordozzon tenyerén a sors!
Jusson el hozzád barátaid és családod szeretete –
bárhol is vagy!”

Kiss Sarolta

meghívásunkat és jött el feleségével, Ilikével. Lábodi Zoltán-né Zsuzsa néni pedig köszönjük a kedves megemlékező szavakat, amit írásban küldött, mert éppen nem tartózkodott Magyarországon.

Negyven év után ismét megnyílt a Felsőbükiek kriptája

A mai Szentháromság templomot barokk stílusban 1767 és 1774 között Felsőbüki Nagy Ferencné gróf Niezky Borbála építtette. Talán kevesen tudják, hogy a szentély alatt kriptá található, amely egy homokkötömbbel van lezárva. A bejáratot követ a Felsőbüki címer díszíti. 40 évvel ezelőtt a Felsőbüki

hogy a sitkei templom kriptájában helyezik örök nyugalomra. 2013-ban találkoztam az elhunyt Pál özvegyével, aki kérte, hogy ha ő meghal, akkor a férje mellé legyen eltemetve. 2016-ban az özvegy is elhalálozott és október 14-én temettük el a sitkei templom családi kriptájába. A kriptá a műemléki fel-

A kriptá belseje 2016. október 14-én

A Felsőbüki Nagy család kriptájá ismét bezárult. Ki tudja, mikor lesz újra megtekinthető?

Nagy családból származó Pál László 61 éves korában elhunyt. Ő apja után az egyházashelyei birtokot örökölte volna, ha a kommunizmus nem jön közbe és nem államosítják a család vagyonát. Egyházashelyén a templom alatti családi kriptába szeretnék volna temetni, de a kommunista pártbizottság megakadályozta. A család és a helyi plébános akkor döntött úgy,

ügyelet irányítása mellett lett megnyitva és egy napig látogathatóvá vált. Régészeti tanulmány is most készült a kriptáról és az ott található elhunytak adatai is fel lettek dolgozva. A plébánia honlapján lehet fényképeket látni a kriptá belsejéről.

Balasi István

Téli bánat

*Borús arcú napsugár
Melengetni visszajár.
Rövid téli nappalok
Hőt keveset adtatok.*

*Jeges, fagyos zimankó,
Süvítő szél, – borzasztó.
Szakad a hó, a zúzmara,
Gyorsan hull a sebert útra.*

*Oly sok ember nem szerencsés,
Lakása a zord rekettys.
Tüzelő és meleg ruha,
Nincsen neki ágya puha.*

*Kulipintyó ággal fedett,
Csalétek az ágya helyett.
Gémberedett, fagyott keze,
Zsebre teszi, ott a helye.*

*Jobb esetben kemény padon,
Majd összefagy, fázik nagyon.
Jólesik kint meleg tea,
Pár jó szó és fűtött szoba.*

*Az emberi szeretet
Tart még benne életet.
Várja, jön a kikelet,
Ki kell bírni a telet.*

*A szeretet ünnepén,
Most az egész földtekén,
Ünnepelnek, vigadnak,
Páran egyikék maradnak.*

Lábos József

Barátságos találkozó Alsóság és Sitke sakkozni szerető gyermekei részvételével

2016 októberében a Celldömölki Városi Általános Iskola Alsósági Tagintézményének sakk szakköröseivel játszottak barátságos mérkőzést a községünkben élő sakkozni szerető gyermekek. Az alsóságiak oktatója, szakkörvezetője a szintén Sitkén élő Katona János tanár úr volt. Az ő irányítása alatt folytatódott a játszmák.

Az alsóságiak csapatát Őri László, Tóth Zoltán Csaba, Kókai József, Kókai Ádám, Gógos Martin, Nagy Melissza, Nagy Martin és Kiss Laura alkották.

Sitkét Mesterházi Zsombor, Homlok Ádám, Soponyai Balázs, Mesterházi Zalan képviselték.

Mivel barátságos mérkőzés volt, ezért mindenki beleegyezésével ketten az alsóságiak közül átláltak a sitkei csapatba, így mindenkinek volt esélye játszani.

Két-két játszmát játszottak a csapattagok egymás ellen, egyszer fehérrel, egyszer sötéttel. Minden táblán döntetlen eredmény született, kivéve az egyes táblát, ahol a két legjobb játékos, az alsósági Őri László és a sitkei Mesterházi Zsombor mérte össze tudását, s ahol Zsombor kitűnő játékkal 2:0-ra győzött. Így a sitkei csapat győzött, de a dicséret az alsóságiaknak is kijár, hisz az átadott játékosok is becsülettel küzdöttek sitkei színekben.

Barátságos mérkőzés ide vagy oda, azért mindenki nyerni akart

Reméljük, mindenki jól érezte magát, s még lesz lehetősége a két csapatnak egymás ellen játszani, s reméljük, azon már még több sitkei gyermek részt vesz majd.

Gróf Lászlóné

Győztes mérkőzésen debütáltak az új igazolások

A Felsőmarác csapata elleni idegenbeli mérkőzésen több régi csapattag távolmaradása miatt bemutatkozott dr. Györkös Péter és Nyőgéri Norbert is a csapatunkban. A kiváló hangulatú mérkőzésen az újoncok a 3. párban léptek pályára, kicsit megilletődve játszottak, de magabiztosan tartották az első két párban megszerzett előnyt. A mérkőzést 7-1 arányban nyertük, amellyel tovább folytattuk idegenbeli jó szereplésünket. A hazai mérkőzéseken az ellenfelek a vártnál jobban megjátsozták a felújított sitkei tekepályát, amellyel sikerült többször is meglepetést okozniuk a csapatunknak és pontokat rabolniuk tőlünk.

Az utolsó mérkőzést hazai pályán az idén Vonyarcvashegy csapata ellen játszottuk december 4-én. A mérkőzés 4:4-es döntetlenre végződött, így mindkét csapat 1-1 ponttal lett gazdagabb.

Az őszi szezonból még 2 mérkőzés van hátra, mindkettőt idegenben – Szombathely és Rum ellen – játsszuk majd.

A játékosok és a vezetőség nevében szeretnénk megköszönni támogatóinknak az egész éves együttműködést, szurkolóinknak a biztatást. Kívánunk boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új évet mindenkinek.

Sitkei Tekecsapat

NB. III. Nyugati Csoport				12				forduló			
H.	Csapat	J	GY	D	V	Szettpont		Csapatpont		Bü	Pont
1	Néró TC Nárai és Szabadidő SK I	11	9	0	2	69,0	:	63,0	56,5 : 31,5	0	18
2	Csákánydoroszlói TE II	11	7	1	3	71,0	:	61,0	58,0 : 30,0	0	15
3	Rumi TTE	11	7	1	3	76,0	:	56,0	55,0 : 33,0	0	15
4	Olajmunkás SE Gellénháza	10	6	2	2	76,5	:	43,5	49,5 : 30,5	0	14
5	Zalaszentgróti TK	11	6	2	3	70,0	:	62,0	47,0 : 41,0	0	14
6	Budai TSE	12	6	0	6	72,5	:	71,5	44,5 : 51,5	0	12
7	Perenye TK	10	5	1	4	66,0	:	54,0	45,0 : 35,0	0	11
8	Sitke Borostyánkert	11	4	1	6	66,0	:	66,0	41,0 : 47,0	0	9
9	Vasjármű TK SE	11	4	0	7	56,5	:	75,5	37,0 : 51,0	0	8
10	Lenti Termál TK	10	3	2	5	58,5	:	61,5	35,0 : 45,0	0	8
11	Vonyarcvashegy SE	10	3	1	6	50,0	:	70,0	33,5 : 46,5	0	7
12	Pecöl TK	11	3	0	8	56,5	:	75,5	36,0 : 52,0	0	6
13	Felsőmarác Boldizsár Tr	11	1	1	9	47,5	:	84,5	22,0 : 66,0	0	3

SPORT ❖ SPORT ❖ SPORT

Rossz kezdés, jó folytatás!

Gyengén kezdte őszi szereplését labdarúgócsapatunk. „Sikeresen” átmentette előző évi formáját, melyben több vereséget jóval kevesebb győzelem követett. Ez a pesszimistákat igazoló rossz széria azonban csak a 7. fordulóig tartott. Onnan jelentős javulás következett. Sérüléséből felépülve pályára lépett Szalai Csaba, akinek beállása teljesen megváltoztatta az eddigi játékot. Győzni akarása átragadt társaira és a sikeresen megvívott mérkőzésektől fokozatosan nőtt a csapat önbizalma. Természetesen a siker nem csak egy játékoshoz köthető, de Csaba játéka mégis fordulópontot jelentett. Előfordulhat, hogy ennyi időre volt szükség, hogy az edző által elképzelt játérendszerben minden játékos arra a posztra kerüljön, ahol a legjobb teljesítményre képes. A 9 mérkőzésen át tartó veretlenségi sorozat (6 győzelem, 3 döntetlen) igazi egységes, jó csapatot kovácsolt Sitkén. Külön kiemelés nélkül minden játékos dicséretet érdemel, még akkor is, ha ez valójában csak részsiker. Ezzel a figyelemre méltó eredménnyel már régóta adósa volt a gárda támogatóinak és szurkolóinak. Játékban, pontokban jelentős javulást, míg fegyelem terén visszalépést hozott az őszi idény. Eddig még

nem volt rá példa, hogy egy szezonon belül 5 mérkőzésen is kiállítsanak sitkei játékost. A fegyelmetlen focisták nehéz helyzetbe hozták társaikat hétről hétre, de a csapat erejét mutatja, hogy ezeken a találkozókön is nagy részben győztesként hagyták el a pályát. A téli szünet alatt remélhetően feltöltődnek focistáink és újra nagy lelkesedéssel, győzni akarással vívják meg tavaszi mérkőzéseiket.

Az utánpótlás-csapatnál szezon közben váltás történt az edző személyében. Horváth Gábor helyett a feladatot Toldi Ádám vette át. A váltást a fiatalok kérték, mert a hétközi edzéseket Gábor munkahelyi elfoglaltsága miatt nem tudta felügyelni. Az ifisták szereplése megfelel az elvárásoknak. Becsülettel küzdöttek, ami most csak ennyire volt elég. Nagyon fiatal játékosokból áll a csapat, vannak, akik még csak most ismerkednek a nagypályás játékkal. A rendszeresen meccsre járók láthatják a fejlődés jeleit. Szorgalmuk, kitartásuk meghozza majd az eredményt is.

Mindkét csapat nevében kívánok minden sitkei sportbarátnak békés, boldog karácsonyi ünnepeket és boldog új évet.

Németh Attila

TABELLA

Tabella	Féldíj tabella	Hazai / Vendég	Aktuális forma	Kereszttabella							
Hely	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P	Megjegyzés	Forma
1	ÖTE IKERVÁR FC	16	12	2	2	48	17	31	38		GY V V GY GY
2	GÉRCE - VÁSÁROSMISKE KSE.	16	9	4	3	49	23	26	31		V GY GY GY GY
3	ÖLBŐ KSE.	16	9	1	6	28	25	3	28		V GY GY GY V
4	PÜSPÖKMOLNÁRI KSK.	16	8	4	4	48	32	16	28		D GY GY V GY
5	SITKE KKSE.	16	8	3	5	37	33	4	27		D D GY GY GY
6	CSEPREGI SE	16	7	3	6	33	32	1	24		GY GY GY GY GY
7	CSÉNYE SE	16	7	2	7	20	33	-5	23		GY V V GY V
8	SZELESTE-PÓSFA SE.	16	6	4	6	27	27	0	22		GY D V V V
9	BÜKI TK	16	6	2	8	38	23	15	20		GY V V V V
10	MERSEVÁTI SE	16	6	2	8	31	35	-4	20		V D V V GY
11	PECÖL KMSE.	16	3	2	11	21	42	-21	11		V D GY V V
12	JÁKFAI SE.	16	0	1	15	11	77	-66	1		V V V V V

*Áldott, szeretetben töltött karácsonyi ünnepeket
és boldog, békés új esztendőt kívánunk:*

a szerkesztőbizottság tagjai